

Neverjetne predrznosti.

Nekateri gospodje v Ptujju še vedno mislijo, da so v stari Avstriji in da bo še nadalje šlo vse po njihovi glavi. Oni da bi v Ptujju trgovali in bogateli od slovenskih žuljev, Slovenci pa bi smelo biti sami njihovi hlapeci, viničarji in delavci. Kakor prej pod Ornikom niso pustili v Ptuj zavednega slovenskega obrtnika ali trgovca, tako bi tudi še zdaj radi Slovencem zabranili otvoritev novih podjetij. Tako je „velenemec“ Spruschina, čigar oče je baje bil Čeh, mati pa Slovenka, rodom iz Haloz, ta je kot načelnik obrtne zadruge kovinarjev vložil priziv proti podelitvi obrtnega lista slovenskemu obrtniku. Vsled tega je moral dotičnik delati poseben izpit na državni obrtni šoli v Ljubljani. Ta izpit je sicer prestal s izvrstnim uspehom, toda kdo mu povrne stroške in zamudo časa? Priporočamo obrtni oblasti, da tudi g. Spruschino pokliče k takšnemu izpitu. Gotovo bi to bilo v korist strankam, ki dajejo njemu delo.

Drugi gospod, ki se ne more vživeti v nove razmere, je g. Schwab, ki nastopa kot načelnik trgovskega gremija. Sploh so v tem trgovskem gremiju čudni gospodje, ki mislijo, da bo začela Drava teči navzgor, če oni to zahtevajo. Ti gospodje so v seje dne 10. decembra 1920 sklenili, da se naj v trgovski nadaljevalni šoli zopet poučuje v nemškem jeziku. Ta svoj sklep so naznanili krajnemu šolskemu svetu v Ptujju (ki niti ne eksistira!) v dopisu, katerega je podpisal g. Schwab. V tem dopisu trdijo, da je pouk na trgovski nadaljevalni šoli nezadosten. To je kruto žaljenje slovenskega učiteljstva, ki se požrtvovalno trudi, da bi nemške trgovske vajence naučilo državnega jezika in izobrazilo v trgovskih predmetih. Učiteljstvo je zahtevalo državnega nadzornika, ki je tudi prišel in nadzoroval vse učitelje v vseh 3 razredih trgovske nadaljevalne šole. Po nadzorovanju je v posebni konferenci g. nadzornik dal učiteljstvu popolno zadoščenje z izjavo, da je pouk v vseh predmetih prav dober. Glede slovenščine je povdarjal, da se mora vsa pozornost posvetiti državnemu jeziku, katerega morajo trgovski vajenci obvladati brezpogojno. Za učiteljstvo je to ogromna naloga, ker je velik del vajencev Nemcev. Zdi se, da ptujski nemški trgovci nalašč ne sprejemajo slovenskih vajencev, da bi tako za večne čase trgovina ostala v nemških rokah. V prvem razredu trgovske nadaljevalne šole je celo večina vajencev Nemcev. Torej se nemška trgovska organizacija tudi po prevratu še drži tega načela. Med nemškimi vajenci so celo takšni, ki niso naši državljani: Nemške vajence imajo: Poberaj, Högenwart, Mahorič, Lepoša, Fauland, Schramke, Blanke, Leop. Slavič. Nemške vajence tuje državljanke imajo: Zselezen, Schwab, Sellinscheg, Poberaj. Ali so te vajence dobili od Ornika iz Gradca.

Da se nastop trgovskega gremija prav razume, se naj razloži še sledeče: Skrb za trgovsko nadaljevalno šolo ima poseben šolski odbor, v katerem je tudi zastopnik trgovskega gremija. Ta šolski odbor že drugo leto vrši svojo nalogo. K vsaki odborovi seji se je vabil tudi trgovski gremij, tam bi lahko zastopnik gremija izrazil svoje želje in nasvete. Toda gremij ni nikdar poslal svojega zastopnika k odborovi seji. Le enkrat je g. Čuček slučajno videl vabilo in prišel k seji. Ker ima vsak član šolskega odbora tudi pravico, da nadzoruje trgovsko nadaljevalno šolo, zato bi se g. načelnik ali drugi zastopnik gremija tudi osebno lahko prepričal o kakovosti pouka. Toda za to se gg. niso brigali; potem pa tožijo šolski oblasti o pomanjkljivosti pouka in zahtevajo drugega učitelja! Kako se imenuje to postopanje? Naj si gg. trgovci vzamejo zgled na g. Steudteju, ki je zastopnik obrtnikov v šolskem odboru obrtne nadaljevalne šole in ne izpusti skoro nobene odborove seje in še po nedeljah nadzoruje pouk v obrtni nadaljevalni šoli.

Kaj mislijo trgovci in obrtniki, da volijo za načelnike takšne ljudi, kakor so Schwab in Spruschina? Mislimo vendar, da ptujski trgovci in obrtniki želijo v miru živeti s slovenskim ljudstvom in z našo narodno državo. Potem jim moramo resno svetovati, naj se ne dajo zastopati po nacionalnih prenapetostih!

Končno še eno opombo. Ali ni v trgovskem gremiju nobenega Slovenca? Ali so slovenski člani gremija tudi soglašali s famoznim napadom na slovensko šolo? Ali je to bila zakotna seja, k kateri se slovenski člani niso vabili? In če so se vabili, zakaj se seje niso udeležili, da bi preprečili takšne izbruhe narodne nestrpnosti? Slovenski trgovci in obrtniki, otresite se nemškega vodstva, da vas ljudstvo ne bo devalo v en koš s svojimi narodnimi nasprotniki!

Gospodarstvo.

Nekaj o prvi hrvatski hranilnici v Zagrebu.

Kot sosedi Hrvatov smo se štajerski Slovenci že za časa cesarske Avstrije zanimali za gospodarske razmere Hrvatov. Imeli smo dovolj prilike, da smo vsestransko opazovali te razmere. Marsičesa nismo razumeli, si nismo znali tolmačiti. Tako nismo razumeli, zakaj hrvatska inteligenca zanemarija kmetško ljudstvo (seljaka), zakaj ga ne podpira pri snovanju zadrug, posebno denarnih, ampak ga pusti neusmiljeno odirati od raznih oderuhov, pa tudi od denarnih hrvatskih zavodov! Slovenske posojilnice na Štajerskem pred vojno niso imele najnižje obrestne mere za posojila, vendar so mogle v vsakem slučaju hrvatskemu prošniku pod tako ugodnimi pogoji ugoditi, da je bil ta vedno hvaležen in je svojo hvaležnost glasno izražal!

Med vojno in po vojni se je med Hrvati nabralo dosti denarja. Prilika je bila ugodna in pošteno so jo izrabljali! Bilo je tedaj pričakovati, da se bodo bogati krogi sedaj spominjali svojih revnih bratov, bodisi seljakov, ali obrtnikov, ali delavcev. Toda vse kaže, da so bogati postali še bolj lakomni denarja, da hočejo tega le za se kopičiti, pobasati, za potrebe drugih se ne zmenijo. Ta trditev se da dobro podpreti s tem, kako postopa Prva hrvatska hranilnica (štedion) v Zagrebu. Ta denarni zavod spada med prve na hrvatski zemlji. Ravnateljstvo te hranilnice je imelo, glasom poročila Zagrebških časnikov, dne 16. marca seja, na kateri je dalo poročilo o svojem delovanju, o uspehih v letu 1920. Uspeh in napredovanje tega zavoda je velikanski. Dobiček znaša nad dvajset milijonov kron! Takih števil pred vojno niti največji denarni zavodi na Dunaju niso izkazovali! Ravnateljstvo hranilnice tudi to samo čuti in povdarja s ponosom, da bode dala delnica 450 kron dividende, da ta znaša dva in dvajset in pol procenta! Ker so hrvatske hranilnice delniške družbe, stoji menda ravnateljstvo hranilnice na stališču, da je namen hranilnic, pripraviti delničarjem visoke dividende, dolžnike pa pošteno oskubiti! To stališče ni pravo; nihče izmed nas ne bode zaradi tega ravnateljstva hvalil. Pa to še ni vse, kar stori ravnateljstvo za delničarje. Ona stori še dosti, dosti več. Delniška glavica Prve hrvatske hranilnice v Zagrebu znaša šestdeset milijonov kron. To ni velika svota vpricho tega, da so hranilne vloge znašale 692 milijonov kron v l. 1920. Nasproti je znašala rezerva nad 107 milijonov kron. To pa že imponira! Lepa prilika, da ravnateljstvo misli na to, kako bi se porabil saj oni del v dobrodelne namene!

Pri nas so taki zavodi iz prihrankov zidali hiralnice, bolnišnice, podpirali so občine, dijaške kuhinje, dijaške dome itd. Kaj pa vidimo v Zagrebu? Ako čitaš poročilo v časniku, osupneš!

Ravnateljstvo Prve hrvatske hranilnice v Zagrebu se čuti ženirano, da je rezerva večja od delniškega kapitala. En del rezerve se mora odstraniti, pa kako? Tako ravna-

teljstvo ne pride v zadrego! Ono dobro ve, kaj dolguje samo sebi in kaj dolguje delničarjem.

Zatorej je sklenilo — menda ni šlo težko — da naj občni zbor sklene, da se vzame iz rezerve šetdeset milijonov kron, da se ta denar podeli, ali daruje delničarjem tako, da vsaki delničar dobi za vsako staro delnico eno novo brez vsakega plačila, tedaj podarjeno, ali zastonj! Tako pride vsak delničar do lepega premoženja. Treba je vedeti, da stane na borzi v Zagrebu vsaka delnica Prve hrv. štedionice do deset tisoč kron denarja. Delničarji Prve hrv. hranilnice niso siromaki. Nobenemu ni treba, da se mu nove delnice zastonj podarijo. Pač pa so v Zagrebu, pa tudi drugod v Jugoslaviji zavodi, ki bi bili v resnici potrebni takih darov. Ozrite se gospodje na univerzo in dijaštvo samo v Zagrebu blagohotno! Ako se vsi delničarji odrečejo takemu darilu in sklenejo, da se porabi za potrebe univerze, dijaškega doma in nekatere zavode mesta Zagreb koliko bi zaleglo teh šestdeset milijonov kron in kaj vse bi se dalo z njimi napraviti! Preden mine leto, ima univerza najpotrebnejše zavode, stoji ponosen dijaški dom, popolnoma opremljen, da more sprejeti toliko sto revnih dijakov pod streho in oskrbo! Mesto Zagreb ima velik Pasteurjev zavod, Dom za invalide, potrebne bolnišnice itd. Vi, gospodje ravnatelji in bogati delničarji, pa ne bodete v nobenem oziru pogrešali gratisdelnic, katerih bi Vas moralo biti itak sram!

Kot nepotrebni zavrnite dar, naklonite ga revnim in potrebnim!

Dopisi.

Invalidi pozor! Zelo nujno! Glasom uradnega lista št. 31 z dne 25. marca 1921 je finančno okrajno ravnateljstvo v Mariboru sledeče tobačne trafike v Ptujjskem okraju razpisalo in sicer: 1. v Oslušovcih št. 16, jamščina 500 K, davčni okraj Ormož, 2. v Cvetkovcih št. 28, jamščina 500, davčni okraj Ormož, 3. v Strasgonjcih št. 9, jamščina 300 K, davčni okraj Ptuj, 4. v Selah št. 23, jamščina — K, davčni okraj Ptuj. Natančneje se izve za prvi dve trafiki pri finančni straži Ormož, za poslednji dve pa pri finančni straži Ptuj. Ponudbe je vložiti pri finančnem ravnateljstvu v Mariboru najkasneje do 8. aprila 1921. do 10. ure.

Muzejsko društvo v Ptujju. Dne 12. marca se je vršil ob zelo pičli udeležbi občni zbor društva. Predsednik, gimn. ravn. Vajda, se je spominjal umrlih članov, 2. tajnik, prof. Mlaker, je podal tajniško poročilo, ki je že natisnjeno v „Časopisu“ mariborskega zgodovinskega društva, 2. blagajnik, okr. šol. nadz. Fleré je podal blagajnikovo poročilo, preglednika sta pregledala račune, na kar se je blagajniku dala odveza. Prvi tajnik konservator Skrabar je utemeljeval imenovanje monsign. Frana Bulića, ravnatelja arheološkega muzeja v Splitu, za častnega člana našega društva, kar je bilo z navdušenjem soglasno sprejeto. Na mesto premeščenega prof. Petauerja se pritegne v odbor dosedanja namestnik sodnik dr. Travner, razen tega vstopita v razširjeni znanstveni odbor gg. prof. dr. Kotnik in okr. kom. dr. Trstenjak. Odboru se naroči, da uprizori v Ptujju zgodovinska predavanja in da sprejema članarino (40 K letos) za mariborsko zgodovinsko društvo, katerega glasilo „Časopis za zgodovino in narodopisje“ je obenem glasilo našega društva. Kdor torej želi „Časopis“, naj se javi pri katerem odborniku muzejskega društva, ali pri gimn. slugi g. Senčarju ter plača članarino.

Cene. V velikem tednu je bila cena sladkorja v Ptujju 56 K in celo 58 K, v Čakovcu pa samo 52 K. Kako to?

Poneverjenje. Po mestu se je raznesla vest, da je blagajnik pevskega društva „Zarja“, g. Dobrovnik Jožef, poneveril večji znesek društvenega denarja. Podpisani odbor naznanja tem potom vsem prijateljem društva, da je ta zadeva poravnana in da ni

društvo pri tem utrpelo nikake škode. Odbor pevskega društva „Zarja.“

Zakletev novih rekrutov. V nedeljo, 13. marca so se rekruti ptujske garnizije svečano zaprisegli na dijaškem igrališču. Zakletvi so prisostvovali politične in vojaške oblasti in mnogo občinstva. Ob 10. uri se je pričela služba božja, najprej katoliška, potem pravoslavna. Po službi božji se je izvršila zakletev. Najprej je v lepem navdušenem govoru pozdravil vojni kurat Mlaker mlade rekrute, opozarjajoč jih na važnost zakletve. Po njem je pravoslavni duhovnik pozdravil rekrute v svečanem govoru in jih pozval, da skupno vzdiknejo svojemu kralju in prestolonasledniku „živijo.“ Gosp. poveljnik pa je novince spomnil svetih dolžnosti, ki so jih prevzeli z zakletvijo, in na lepo svečanost, ktere se je udeležilo toliko občinstva. Pozval jih je, da s krepkim živijo kralju, prestolonasledniku in mladi močni državi izrazijo svoja čuvstva. Po tej svečanosti so vojaki defilirali pred mestno hišo. Z mariborsko vojaško godbo na čelu so mladi vojaki čvrsto in ponosno korakali. Gledajoč jih smo videli njihovo odločnost in globoko vero v lastno moč. Zanesli se smemo na to našo narodno moč, na to silo naše mlade in bogate domovine. Pa tudi naši bratje v zasedenem ozemlju naj bodo nverjeni, da ob taki narodni sili zasveti tudi njim solnce svobode. Ob taki narodni sili smemo ponosno in odkrito gledati v lepšo našo bodočnost.

Občinske volitve v Ptuj se vrše 26. aprila. Isti dan v Ljubljani, Mariboru, Celju in Kočevju.

Oficirski dom. Častniki tukajšnje garnizije so sklenili, otvoriti svoj oficirski dom. Zahajati pa bodo smeli vanj tudi rezervni častniki kakor tudi ostalo meščanstvo. Pozdravljamo to ustanovo, v kateri se bo razvijala vzajemnost, družabnost in čvrsta medsebojna zveza med meščani in častniki v neposrednem oseb- nem stiku.

Mala Drava. Pomanjkanje Drave se opazi tudi pri Dravi. Je mala, kakor že dolgo ne. Ob Ptuj teče posebna struga, v katero se izlivajo mestni kanali. V to strugo ni več pritekala voda iz glavne struge. Stojeca voda v njej s kanalsko nesnago je začela smrdeti in nevarnost je bila, da ne nastane kaka epidemija. Da se to prepreči, je tukajšno vojaško poveljstvo dalo hvalovredno prekopati pesek med obema strugama ter tako omogo- čilo sveži pritok vode.

Pozor invalidi! Dogaja se, da prihajajo invalidi k zdravniškemu nadpregledu vsi umazani, da se človeku gabi. Opozarjajo se, naj se doma prej umijejo in očistijo!

Slovenska krajevna imena. „Uradni list“ št. 29 z dne 18. marca 1921 je prinesel naredbo deželne vlade o rabi krajevnih imen v javnem prometu. Opozarjamo, da nekatere tvrdke še vedno rabijo štamplje z označbo „Pettau.“ Upamo, da poštni urad odklanja tudi takšne nakaznice itd., na katerih je odposilateljeva tvrdka označena z nemškim krajevnim ime- nom, ker to prejemnika zapeljuje, da potem v naslovu rabi isto nemško ime. Tudi v tem se zo- pet vidi nemčurska nagajivost. Ali bi si ti ljudje v Italiji ali v Franciji upali rabiti neoficijelna krajevna imena? Nimamo nič proti Nemcem, ako se oni v naši narodni državi obna- šajo kot uljudni gostje. Če hočejo med nami živeti in se gospodarsko razvijati, jih nikdo ne bo oviral. Toda morajo opustiti svojo staro gospodstvajelnost. Naj ne tožijo čez krivice, kjer jih ni. Nemci imajo pri nas več pravic, kakor smo jih imeli Slovenci v Avstriji kljub famoznemu § 19. Toda kot krivico čutijo že to, da nas ne morejo več zatirati in germa- nizirati. Tega seveda ne smemo trpeti. Dokler Nemci in nemčurji prezirajo naš jezik in preganjajo naše ljudi, se tudi mi moramo braniti. To naj upoštevajo, pa bo mir.

Kultura tobaka v Sloveniji. Tobačni tovarni v Ljubljani prispelo so iz okolišev, kjer se je letos dovolilo saditi tobak, sledeče prijave: Kranjsko (glavarstva: Krško, Novomesto, Črnomelj) 14 sadivcev s 43.000 sadikami. Prekmurje: 5 sadivcev s 13.000 sadik. Šta- jersko (glavarstva: Brežice, Celje, Ljutomer,

Maribor, Ptuj) 498 sadivcev z 248.400 sadik. Razmeroma največ prijav je dospelo iz okr. glavarstev Celje (s 132 sadivci) in Ptuj (s 316 sadivci). Vsi pripravljeni za sajenje tobaka so že prejeli dozvole in pa tobakove seme, da morejo pravočasno posejati seme v pripravljene razsadnike. Oni pripravljeni, katerim bi se iz katerega koli vzroka posev tobaka ne obnesel, morajo to pravočasno javiti direkciji tob. tovarne v Ljubljani, da jim po možnosti poskrbi sadik iz rezerv, ki si jih je za take slučaja poskrbela.

Ustanovitev monopolskega urada za kulturo in odkup tobaka v Ptuj. Z odlokom ministrstva financ v Beogradu z dne 14. decembra 1920 št. 5351 se je dovolilo gojenje tobaka v Slo- veniji in Prekmurju, kojega glavno vodstvo in nadzor kulturno-tehnične, fiskalne in ad- ministrativne službe je prevzela na osnovi naredbe Uprave drž. monopolov z dne 17. ja- nuarja 1921, F. Br. 411 tobačna tovarna v Ljubljani. Ista je v svrhu točnega nadziranja tobačnih kultur ustanovila v Ptuj Monopolski urad za kulturo in odkup tobaka, ki bo vodil kulturno-tehnično službo pri kulturi tobaka v političnih okrajih Konjice, Ptuj, Maribor, Ljutomer in Prekmurje. Vodstvo tega urada je poverjeno tajniku tobačne tovarne g. Petru Segviču. Ker je monopolski upravi mnogo ležeče na tem, da se dvigne kultura tobaka v Sloveniji na najvišjo stopnjo, kar bi bilo zlasti iz gospodarskih ozirov tuk. okraju v splošno korist, je želeli, da gredo občinska predstojništva in drugi uradi vodji novousta- novljenega urada v vsakem oziru na roko, stranke pa se naj z zaupanjem obračajo na goriimenovani urad, kojega ustanovitev pomeni napredek za mesto in okraj ptujski.

Izgubil. Reven uslužbenec zgubil je dne 22. marca t. l. v Ptuj od Ljutomerske ceste do kolodvora 5000 K, katere niso bile nje- gova last, kar ga še hujše zadene. Najditelj in vsi, ki vedo kaj v zadevi pojasniti, se na- prošajo, da to sporoče proti nagradi na anončno ekspedicijo J. Sušnik, Maribor, Slo- venska ulica 15.

Požar. Dne 15. marca dopoldne je začelo v gozdovih posestnikov Toplak, Petrovič, Čeh in Petek v Podvincih goreti. Pogoreli so 3 ha gozda. Škoda se ceni na 11000 kron. Vzrok požara še ni dognan, domneva se pa, da so ga neprevidni kadilci zanetili.

Požar. Dne 17. marca dopoldne nastal je v skladišču Južne železnice v Središču ogenj. Zgorelo je omenjeno skladišče in v ta- istem se nahajajoče olje, barve i. dr. Požar je zanetil neki mizarski delavec, ki je vrgel neprevidno žarečo cigareto v ostružke. Škoda se ceni na 200.000 kron. Zavarovano je bilo dotično poslopje pri zavarovalnici „Versiche- rungsverband der österreichischen Eisen- bahnen na Dunaju.“

Velikanski požar je veliki četrtek ponoči uničil v Rušah Pogačnikovo tovarno za vži- galice. Požar je bil tako silen, da požarne brambe niso mogle nič opraviti in je vse do tal pogorelo. Škode je več milijonov, ki je, kakor čujemo, krita z zavarovalnino. Ogenj je nastal vsled kratkega stika v električni napravi.

Politične vesti.

Izpopolnitev ministrstva. V vlado so vsto- pili muslimani in slovenski samostojni kmetje. Izmed teh je prevzel poslanec Pucelj mini- strstvo poljedelstva, posl. dr. Karamahmedović (musliman) narodno zdravje, posl. dr. Spaho (musl.) trgovino in industrijo. Minister dr. V. Kukovec (JDS) je prevzel svoj stari resort socialne politike, Milivoj Jovanović (JDS) pa ministrstvo vere. Minister Velizar Janković (rad.) postane minister saobračaja, minister Jovan Jovanović (rad.) pa minister gradjevin.

Minister Pribičević o položaju. V torek se je vršil sijajno obiskan shod demokratske stranke, na katerem so poročali dr. Ribar, Krizman in Pribičević. Le-ta je omenil, da se je z ustvaritvijo bloka radikalcev, demo- kratov, muslimanov in slovenskih zemljorad-

nikov notranji politični položaj močno izbolj- šal. Demokratska stranka je morala sicer v marsičem odnehati a storila je to državi v korist. Za sprejetje ustave je zasigurana tri- petinska večina. S sprejetjem ustave bo kon- čano glavno delo konstituante.

Spremembe v deželnih vladah. Zizpremembro v ministrstvih se urede tudi deželne vlade. V Sloveniji ostane predsednik dr. Baltić, pover- jeništva pa se urede sporazumno s Samostojno kmetjsko stranko.

Karel Habsburg v Budimpešti. Na veliko- nočno nedeljo je na skrivaj prispel v Budim- pešto bivši kralj Karel. Naznanil je držav- nemu upravitelju Horthyju, da je prišel prevzet „prestol svojih očetov.“ Komaj so ga prego- vorili, da se je vrnil k sombateljskemu škofu, ki ga je vzel pod streho in varstvo. Vidi se, da hočejo Karlovi pristaši, med kterimi je v prvi vrsti duhovniška stranka, rešiti Karlu nekdajno čast in slavo.

Nemiri v Nemčiji. O velikonočnih praznikih so poskusili komunisti na Nemškem, da vržejo dosedanje vlado. V mnogih, zlasti industrijskih krajih je prišlo do resnih spopadov, pri kterih je bilo dostih mrtvih. Komunisti so imeli dobro oborožene čete. Vendar se je vladnim četam posrečilo obdržati nadvlado.

Razno.

Bankovce po eno krono to je po četrt di- narja, izda Narodna banka v najkrajšem času. Bankovci bodo izdelani v Zagrebu.

Imenovanje. Dr. Ciril Žižek, naš rojak iz Ormoža, je imenovan sekretarjem I. razreda v ministratvu trgovine.

Železniška nesreča se je zgodila 18. t. m. v bližini Zagreba. Tovorni vlak je zadel v premikajočega s tako silo, da je bilo 17 voz popolnoma razbitih. Vlakovodja je bil smrt- nonevarno ranjen, več zaviračev pa je dobilo težke poškodbe.

Dovolj petroleja. Iz Amerika je dospelo na Reko 600 vagonov petroleja, namenjenih za Jugoslavijo.

Največje skladišče žita je zgorelo. V Chi- cagi v Ameriki je vsled eksplozije pogorelo največje skladišče žita na svetu, last znane Amurjeve žitne družbe. Mrtva je samo ena oseba, štiri pa pogrešajo. Tisoče šip na oko- liških oknih je bilo vsled zračnega pritiska razbitih. Škoda cene na 600 tisoč dolarjev.

Pet konj zgorelo. V soboto je stal na Pra- gerskem kolodvoru transport konj, last tvrdke Hafner iz Zagreba. Konji so bili namenjeni za izvoz. Spremljevalec je v vagonu, v ka- terem se je nahajala krma in slama, prižgal svečo, katero je pozabil ugasniti, ko se je odstranil. Med premikanjem vagona se je sveča prevrnila. Vagon je bil v trenutku v plamenu. Le skrajnemu naporu službujočih železničarjev se je posrečilo, da se niso vneli še ostali vagoni. V vagonu je zgorelo tudi pet konj, tri močno ožgane pa so prepeljali v Maribor, kjer so jih morali takoj ubiti.

Nova poštna tarifa za mednarodni promet. Minister za pošto in brzojav je podpisal novo poštno tarifo za mednarodni promet. Po tej tarifi, ki stopi v veljavo s 1. aprilom, se bo plačevalo za pisma v mednarodnem prometu v teži 20 gramov 1 dinar, za vsakih nadalj- njih 20 gramov pa pol dinarja. Za dopisnice bo znašala poština pol dinarja, za dopisnice z odgovorom pa 1 dinar. Od tiskovin se bo plačevalo na vsakih 20 gramov po 20 par. Poština za poslovne papirje bo znašala za vsakih 50 gramov po 20 par, ravno toliko tudi za blagovne vzorce. Za priporočene po- šiljatve se doplača 1 dinar.

Ljubezenska tragedija. Na velikonočni po- nedeljek zvečer je sedel v neki gostilni na Pobrežju pri Mariboru delavec Karel Korb v družbi svojega očeta in svaka, ki sta mu očitala njegovo ljubensko razmerje do Marije Oman. Korb se je vsled tega očitanja vzne- miril in rekel, da se bo ustrelil, nakar je odšel iz gostilne proti železniškemu mostu, kjer je odložil nekaj obleke ter jo poslal po nekem dečku v gostilno, kjer sta pila njegov oče in